

Karanlığın Çiçekleri

– Ümit Seyhan · 30 Temmuz 2019

karanlığın çiçekleri
ay ışığında denize düşmüş perilerdir
rüzgarı doğururken
kanatlarından gözyaşı sıçrar
saçlarında ağa takılmış yılanlar kıvrıldıkça
dalaşır yüreğiyle siyahlar

matemi gösterir mevsimin sırlı yanı
mimozalar kederi çekerek yüzlerinden
süzerler gözlerini yaprak yaprak
kaybını arar elif gibi ince bir sızı
bir tebessümü kayıptır
bir de kızıldan kızıl dudak

karanlığın çiçekleri
bir söğütün yorgun dallarını
alaya alan ateş böceklerdir.
başboş, pervasız
amansız bir derdin firarisi
yetmiş bin kilit vurulmuş geceyi
aşk denilen tek anahtarla
açacaklarmış gibi

toprağı zifiri bir bahçede
küsün geçer bir ömür
toprağına düşmeden gülüm
ölmek nasıl bir şeydir
yıldız yıldız yanar gözbebeklerim
sen kayıp giderken
dilekte tuttum adetten
bir can pahasında gülüm
karanlıkta açarken

Ümit Seyhan